

УДК 612.22:612.65

Т. В. Серебровська

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ РЕАКЦІЇ ЗОВНІШНЬОГО ДИХАННЯ ЛЮДИНИ НА ГІПЕРОКСИЧНІ ТА ГІПОКСИЧНІ ГАЗОВІ СУМІШІ

Відомо, що в ході онтогенетичного розвитку основні показники функції зовнішнього дихання та газообміну організму набувають значних змін; водночас відбувається поступове вдосконалення пристосувальної діяльності різних функціональних систем організму до змін концентрації кисню в оточуючому середовищі [1, 4, 10, 12, 14, 16, 19]. Неослабний інтерес до дослідження впливу гіпероксії та гіпоксії на організм пояснюється тим, що більшість теоретичних і практичних аспектів цієї важливої для прикладної фізіології і клініки проблеми ще далеко не з'ясована. Зокрема, широке застосування в педіатричній практиці інгаляції різних газових сумішей потребує глибокого розуміння таких процесів, що протикають в організмі дитини при зміні концентрації кисню у вдихуваному повітрі. Проте, залишаються маловивченими питання, як впливає гіпер-і гіпоксія на основні параметри зовнішнього дихання дітей, особливо в ранньому віці. Дані щодо дії гіпоксичних сумішей на організм дитини стосуються в основному дітей 8—15 років, причому тривалість гіпоксії в цих дослідженнях короткочасна (3—4 хв) [6, 9, 13]. Зовсім відсутні відомості про зміни альвеолярної вентиляції, фізіологічного мертвого дихального простору при гіпероксії, причому не тільки у дітей, але й у дорослих людей.

В зв'язку з цим нами були проведені дослідження по вивченню вікових особливостей легеневої і альвеолярної вентиляції та газообміну людини при гіпер- і гіпоксії.

Методика досліджень

Обстежено 49 здорових людей, в тому числі 11 дітей віком 4—5 років, 10 дітей 8—9-річного віку, 13 підлітків (14—15 років) та 15 дорослих людей (25—35 років). Починаючи з восьмирічного віку, для дослідження підбирали тільки осіб чоловічої статі. Обслідувані лежачи, в стані спокою, через клапанну маску дихали кімнатним повітрям, а також гіпероксичною (40% кисню в азоті) та гіпоксичною (14,5% кисню в азоті) сумішами. Безперервно реєстрували хвилинний об'єм дихання (V_E) та частоту дихання. У певні моменти дихання повітрям та газовими сумішами брали проби видихуваного та альвеолярного повітря, яке одержували методом відокремлення альвеолярної фракції видихуваного повітря за допомогою вмонтованого в маску електронного пристрою. Аналіз газів провадили на газоаналізаторі ММГ-7 та ГВВ-2. Альвеолярну вентиляцію (\dot{V}_A) та фізіологічний мертвий дихальний простір (V_D) розраховували за формулою Бора.

Результати дослідження та їх обговорення

Дані щодо змін легеневої вентиляції при гіпероксії наведені на рис. 1. Як видно, первинна реакція на дихання сумішшю з 40% кисню полягала в зниженні об'єму вентиляції в перші 1–2 хв у всіх вікових групах, причому спостерігалась тенденція до зменшення величини реак-

Вікові особливості реакції

ції з віком. Так, у групах $\pm 3,3\%$, у дорослих — щення легеневої вентилювався у дорослих ліній $\pm 1,6\%$) при деякому зхання при гіпероксії на дуваних, проте дихаль

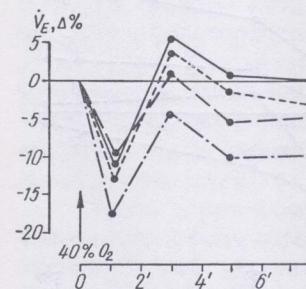

Рис. 1. Зміни хвилинного ся (Ve) у людей різного віку газовою сумішшю з 40%

По горизонталі — час у хвилини, який відповідає
відхиленню від вихідного рівня.

як у дорослих людей нався на $12,2 \pm 3,4\%$, у дихальний об'єм зменш

Значний інтерес станового дихального простору всіх вікових груп гігантської альвеолярної вентиляції у дорослих людей і ($\pm 1,2\%$) і короткочасне новлювалось до норми) \dot{V}_A/\dot{V}_E досягало $18,2 \pm 11,0 \pm 1,6\%$ (рис. 2). Після $\pm 2,8\%$, а у 4—5-річних об'єм альвеолярної вентиляції всіх вікових групах.

Що стосується змін поглинання кисню з більшою виділенням CO_2 практичної суміші реєстрували у більшості дітей — в найбільш

Для дослідження вивчали газову суміш з 14,5% відносного вмісту відповідної кількості азоту, яка була вимірювана відповідно до нормативного рівня моря. В перші 1–2 години поглиблення відповідно до нормативного рівня моря відбувається зростання концентрації азоту в атмосфері в усіх точках дна. Це зростання зазвичай збільшується на 18,0–20,0%. Проте, наприкінці 12 годин поглиблення відповідно до нормативного рівня моря відбувається зниження концентрації азоту в атмосфері в усіх точках дна. Це зниження не спостерігається. Часто

ції з віком. Так, у групі наймолодших дітей \dot{V}_E змінювалась на $17,4 \pm 3,3\%$, у дорослих — на $11,3 \pm 1,6\%$. На 3—4 хв спостерігалось підвищення легеневої вентиляції, згодом хвилинний об'єм дихання встановлювався у дорослих людей на рівні, близькому до вихідного ($-1,2 \pm 1,6\%$) при деякому зниженні в молодших вікових групах. Частота дихання при гіпероксії незначно зменшувалась (на 5—6%) у всіх обслідуваних, проте дихальний об'єм (V_T) змінювався по-різному: в той час,

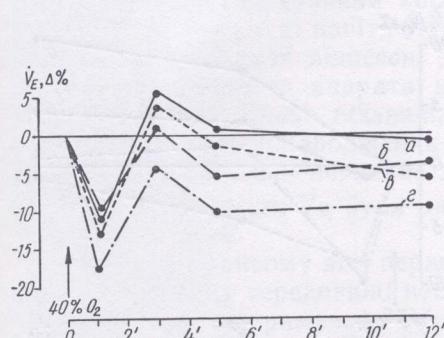

Рис. 1. Зміни хвилинного об'єму дихання (\dot{V}_E) у людей різного віку при диханні газовою сумішшю з 40% кисню (в % від вихідного рівня).

По горизонталі — час у хвилинах. а — дорослі люди 25—35 років, б — підлітки 14—15 років, в — діти 8—9 років, г — діти 4—5 років.

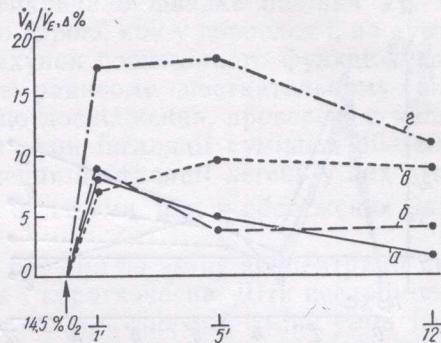

Рис. 2. Зміни відношення альвеолярної вентиляції до хвилинного об'єму дихання (V_A/\dot{V}_E) у людей різного віку при диханні газовою сумішшю з 40% кисню (в % від вихідного рівня).

Умовні позначення див. рис. 1.

як у дорослих людей наприкінці дихання газовою сумішшю V_T збільшувався на $12,2 \pm 3,4\%$, у підлітків — на $5,0 \pm 1,2\%$, то у молодших дітей дихальний об'єм зменшувався на 9—10%.

Значний інтерес становлять зміни при гіпероксії фізіологічного мертвого дихального простору та альвеолярної вентиляції. Виявилось, що у всіх вікових групах гіпероксична суміш викликала збільшення частки альвеолярної вентиляції в загальному об'ємі легеневої вентиляції, проте у дорослих людей і підлітків це збільшення було невелике (на $8,1 \pm 1,2\%$) і короткочасне (наприкінці дихання сумішшю воно майже відновлювалось до норми), тоді як у найменших дітей зростання відношення V_A/\dot{V}_E досягало $18,2 \pm 1,9\%$, а наприкінці гіпероксичного періоду — $11,0 \pm 1,6\%$ (рис. 2). При цьому V_D у дорослих збільшувався на $7,3 \pm 2,8\%$, а у 4—5-річних дітей — зменшувався на 42—27%. Загальний же об'єм альвеолярної вентиляції залишився практично без істотних змін у всіх вікових групах.

Що стосується змін газообміну при гіпероксії, можна відзначити, що поглинання кисню збільшувалось на 35—62% у всіх вікових групах, проте виділення CO_2 практично не змінювалося, хоч на другій хвилині інгаляції суміші реєструвалось його зменшення на 6—11%, причому у 4—5-річних дітей — в найбільшій мірі.

Для дослідження впливу гіпоксії на організм людини використовували газову суміш з 14,5% кисню, що відповідає висоті 3000 м над рівнем моря. В перші 1—2 хв дихання гіпоксичною сумішшю легенева вентиляція зростала в усіх обслідуваних (рис. 3), причому у дорослих \dot{V}_E збільшувалась на $18,0 \pm 2,8\%$, у наймолодших дітей — на $23,4 \pm 2,5\%$. Проте, наприкінці 12 хв експозиції вентиляція у дорослих перевищувала вихідний рівень на $16,1 \pm 2,7\%$, а у наймолодших дітей гіпервентиляції не спостерігалось. Частота дихання при цьому практично не змінюва-

лась. Приріст вентиляції у дорослих і підлітків відбувався за рахунок збільшення дихального об'єму (відповідно на $20 \pm 3,7$ і $17 \pm 3,2\%$ в перші хвилини гіпоксії та на $17 \pm 3,4$ і $13 \pm 2,8\%$ наприкінці). У молодших дітей збільшення V_t спостерігалось тільки на початку гіпоксичної експозиції, згодом він практично не змінювався.

Характер змін відношення V_A/V_E при гіпоксії в різні періоди онтогенезу представлений на рис. 4. В той час, як у дорослих частка альвео-

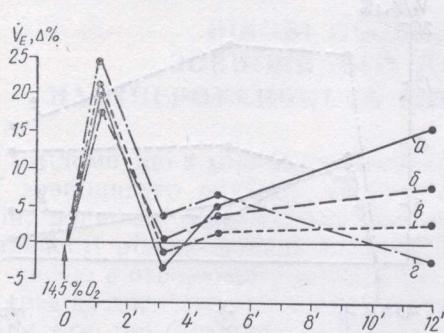

Рис. 3. Зміни хвилинного об'єму дихання (\dot{V}_E) у людей різного віку при диханні газовою сумішшю з 14,5% кисню (в % від атмосферного)

Умовні позначення для

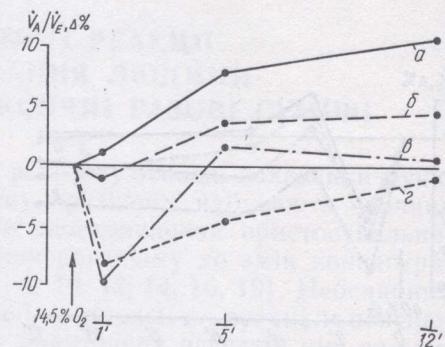

Рис. 4. Зміни відношення альвеолярної вентиляції до хвилинного об'єму дихання ($\dot{V}A/\dot{V}E$) у людей різного віку при диханні газовою сумішшю з 14,5% кисню (в % від вихідного рівня).

Умовні позначення див. рис. 1.

лярної вентиляції в хвилинному об'ємі дихання з перших хвилин дихання гіпоксичною сумішшю зростала, досягаючи на $10-12$ хв $11,3 \pm 1,1\%$ в порівнянні з вихідним рівнем, у наймолодших дітей спостерігалось зниження цього показника на $9,8 \pm 1,8\%$, в дальному відношенні \dot{V}_{A}/\dot{V}_{E} поверталось до вихідного рівня, але практично його не перевищувало.

Загальний об'єм альвеолярної вентиляції наприкінці гіпоксичного періоду у дорослих підвищувався на $31,2 \pm 4,8\%$, у підлітків — на $6,3 \pm 1,6\%$, а у наймолодших дітей практично не змінювався.

Споживання кисню на другій хвилині дихання гіпоксичною сумішшю у всіх вікових групах зменшувалось на 10—12%, виділення CO_2 в цей момент зростало на 11—15%. Проте, в дальншому у дорослих людей спостерігалось підвищення як споживання кисню (на $10,3 \pm 2,2\%$), так і виділення CO_2 (на $8,0 \pm 1,6\%$), а у наймолодших дітей ці показники знижувались на 8—9%.

Перш за все, слід відзначити, що в природних умовах ніколи не спостерігається підвищеного вмісту кисню в повітрі. Проте дихання тварин і людини газовими сумішами, збагаченими киснем, викликає досить чіткі реакції з боку функціональних систем організму [3]. Більшість дослідників відзначають, що при гіпероксії легенева вентиляція у дорослої людини знижується [8, 28, 29], і однією з причин цього зниження є виключення природної гіпоксичної стимуляції артеріальних хеморецепторів [28], поріг подразнення яких знаходиться при P_{O_2} крові близько

170—200 мм рт. ст. [21, 26]. В цьому відношенні цікавим, на наш погляд, виявився той факт, що зменшення хвилинного об'єму дихання в перші 1—2 хв гіпероксії спостерігалось в усіх вікових групах, причому у наймолодших дітей навіть в більшій мірі, ніж у дорослих. Тут слід відзначити, що первинна реакція V_E на гіпоксію також відбувалась одночасно в усіх групах і мала тенденцію до збільшення у 4—5-річних

Відомо, що в найважливіше зна синокаротидні та цепторів з'являється дальшому зі збільшеннем Оппе [24], у нововентиляції протягом, а наступне в реакції були вираховані авторів, повинні бути хеморецептори. В зв'язку з цим центр лабораторії на низькокисню [17], показано на 22%, тобто зміни 4—5-річних дітей.

Проте, в ранній
ні в оточуючому с-
травалий час під-
вання [11, 25]. В ванням різних утвор-
регуляції дихання,
той факт, що поря-
нього дихання у в-
спостерігали значи-
вими сумішами.

За даними літератури гіпероксії у дорослих знижує хвилинний об'єм дихання CO_2 , що відбувається в крові, затриманням CO_2 у судин [7, 22, 28, 29]. В порядку зі зменшенню CO_2 в крові, що вважається однією з причин шоку кисню, направлена на діяльність CO_2 в першому дыхальному центрі, показник приходив у норму вже у дорослих та дітей після 2-3 днів. У людей і підлітків майже не відмічався незначним збільшенням об'єму дихання під час вентиляції в загальній гігантській мертирії дихання.

Поглиняння ки
на увазі, що цей п
зичного розчинення
новлення рівноваги
враховуючи, що ви
до норми, можна с
ної суміші у всіх ві

Розглядаючи під-
відзначити також і
ня концентрації ки-

длітків відбувався за рахунок на $20 \pm 3,7$ і $17 \pm 3,2\%$ в перші наприкінці). У молодших ді-на початку гіпоксичної експо-

ні гіпоксії в різні періоди онто-
з, як у дорослих частка альвео-

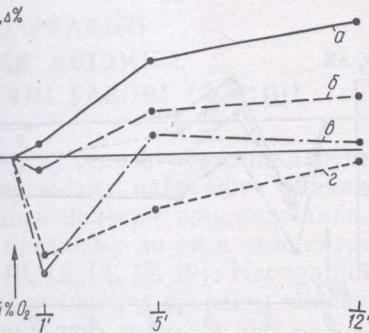

Рис. 4. Зміни відношення альвеолярної вентиляції до хвилинного об'єму дихання (V_A/V_E) у людей різного віку при диханні газовою сумішшю з 14,5% кисню (в % від вихідного рівня).

Умовні позначення див. рис. 1.

дихання з перших хвилин дихання, починаючи на 10—12 хв $11,3 \pm 1,1\%$ молодих дітей спостерігалось, в дальному відношенні V_A/V_E практично його не перевищувало. Вентиляції наприкінці гіпоксичної $12 \pm 4,8\%$, у підлітків — на $6,3 \pm 0,8\%$ не змінювався.

Дихання гіпоксичною сумішшю 10—12%, виділення CO_2 в цей дальному у дорослих людей спостерігалося кисню (на $10,3 \pm 2,2\%$), так і у молодих дітей ці показники знижувалися.

В природних умовах ніколи не зустрічалися хвилинний об'єм дихання та частота дихання, викликані киснем, викликає досить значну систему організму [3]. Більшість легеневої вентиляції у дорослих зумовлюється з причин цього зниження є артеріальних хеморецепторів, які знаходяться при P_{O_2} крові близько $40 mmHg$. У молодих дітей відношенні цікавим, на нашу думку, хвилинного об'єму дихання в усіх вікових групах, причому між дітьми, які дихають гіпоксією, також відбувалась одна зміна — збільшення у 4—5-річних

Вікові особливості реакції

Відомо, що в контролі внутрішнього газового середовища організму найважливіше значення мають хеморецептори артеріального русла — синокаротидні та аортальні. Є дані про те, що активність цих хеморецепторів з'являється і формується ще задовго до народження [23] і в дальному зі збільшенням віку не змінюється [30]. За даними Кросса і Оппе [24], у новонароджених дітей спостерігалось зростання легеневої вентиляції протягом першої хвилини при диханні сумішшю з 15% кисню, а наступне вдихування кисню викликало швидке падіння V_E . Ці реакції були виражені навіть більшою мірою, ніж у дорослих і, на думку авторів, повинні бути віднесені за рахунок повноцінного функціонування хеморецепторного апарату вже в ранньому постнатальному віці. В зв'язку з цим цікаво відзначити, що дослідження, проведені в нашій лабораторії на новонароджених дітях при інгаляції суміші з 46—50% кисню [17], показали первинне зниження вентиляції легень у цих дітей на 22%, тобто зміни V_E були навіть більшими, ніж у обстежених нами 4—5-річних дітей.

Проте, в ранньому віці первинна реакція на зміну концентрації кисню в оточуючому середовищі нестійка і короткочасна. Діти неспроможні тривалий час підтримувати гомеостазис при значній зміні умов існування [11, 25]. В процесі ж онтогенезу в зв'язку з гетерохронним дозріванням різних утворень мозку, комплекс структур, що беруть участь у регуляції дихання, значно розширяється [5, 18]. Цим можна пояснити той факт, що поряд з первинними односторонніми реакціями зовнішнього дихання у всіх вікових групах на початку дії гіпероксії ми спостерігали значні вікові відмінності в наступні хвилини дихання газовими сумішами.

За даними літератури, первинне зниження легеневої вентиляції при гіпероксії у дорослих людей змінюється нормалізацією, або навіть збільшенням хвилинного об'єму дихання в зв'язку з порушенням виділення CO_2 , що відбувається завдяки збільшенню кількості оксигемоглобіну крові, затриманням вуглекислоти в тканинах мозку, звуженню мозкових судин [7, 22, 28, 29]. В таких умовах зростання легеневої вентиляції поряд зі зменшенням частоти дихання посилює альвеолярну вентиляцію, що вважається однією з пристосувальних реакцій організму на надлишок кисню, направленою на зниження вмісту вуглекислоти в крові [20, 27]. В наших дослідженнях ми дійсно спостерігали зменшення виділення CO_2 в перші 1—2 хв гіпероксичної експозиції, проте згодом цей показник приходив до норми в усіх вікових групах. Але досягалось це у дорослих та дітей різними шляхами. В той час, як у групі дорослих людей і підлітків ми спостерігали нормалізацію легеневої вентиляції із незначним збільшенням відношення V_A/V_E , у молодих дітей хвилинний об'єм дихання залишався зниженим, проте частка альвеолярної вентиляції в загальному об'ємі вентиляції значно зростала, а фізіологічний мертвий дихальний простір набагато зменшувався.

Поглинання кисню у всіх групах збільшувалось, проте слід мати на увазі, що цей процес відбувається, головним чином, за рахунок фізичного розчинення кисню в крові та тканинах організму, а також встановлення рівноваги з газами шлунково-кишкового тракту [7]. Тому, враховуючи, що виділення CO_2 після початкового падіння поверталось до норми, можна сказати, що газообмін при інгаляції 40% гіпероксичної суміші у всіх вікових групах не змінювався.

Розглядаючи питання про дію гіпероксії на організм людини, слід відзначити також і те, що деякі люди негативно реагують на підвищення концентрації кисню у вдихуваному повітрі [2, 3]. В наших дослідженнях

дженнях ми теж спостерігали у частини дітей негативну реакцію на гіпероксичну суміш. У цих дітей поряд з суб'єктивними відчуттями дискомфорту, підвищеним збудливості ми відзначали посилення легеневої вентиляції на 19—29%, переважно внаслідок збільшення частоти дихання (в середньому на 24%), а також зменшення відношення \dot{V}_A/\dot{V}_E на 5—12%. Цим, зокрема, можна пояснити те, що в опублікованій раніше праці [15] у дітей 10—11-річного віку ми не відзначали первинного зниження \dot{V}_E при диханні чистим киснем, оскільки у частини обслідованих виявилась негативна реакція на гіпероксію.

Обговорюючи вплив гіпоксії на організм дорослого і дитини, слід відзначити, що, як і при гіпероксії, в реакції зовнішнього дихання на нестачу кисню в повітрі можна відмітити два етапи: первинне збільшення легеневої вентиляції, що спостерігається у всіх досліджуваних вікових групах, а за літературними даними, навіть у недоношених новонароджених [30], і дальші зміни дихання, в яких виявляються істотні вікові відмінності. Насамперед, вони полягають у тому, що приріст загальної вентиляції спостерігається тільки у дорослих і старших дітей, молодші ж діти неспроможні довго підтримувати збільшений об'єм дихання. У дорослих компенсація нестачі кисню здійснюється за рахунок поглиблення дихання, збільшення альвеолярної вентиляції, тоді як у наймолодших дітей не відзначається таких реакцій, тому у них газообмін навіть при такому невеликому ступені гіпоксії дещо зменшується.

Отже, на підставі проведених досліджень і аналізу літератури можна сказати, що у ранньому онтогенезі становлення функції дихання протікає нерівномірно. Деякі реакції пристосування до зміни оточуючого середовища існують з моменту народження, інші формуються в процесі розвитку дитини. Адаптація до зміни газового середовища найкраще відбувається в середньому віці.

Література

- Аршавский И. А. К анализу некоторых механизмов преобразования кислородного режима в процессе онтогенеза.—В сб.: Кислородный режим организма и его регулирование, Киев, 1966, 65—78.
- Березовский В. А. Отрицательный кислородный эффект и способы повышения эффективности оксигенотерапии.—Врачебн. дело, 1975, № 3, с. 85—88.
- Бреслав И. С. Восприятие дыхательной среды и газопреферендум у животных и человека. Л., «Наука», 1970, 174 с.
- Волков В. М. Исследование адаптивных реакций функций дыхания и кровообращения и их взаимодействия при мышечных нагрузках на различных этапах индивидуального развития. Автореф. канд. дис., Пермь, 1969, 28 с.
- Голубева Е. Л. Формирование центральных механизмов регуляции дыхания в онтогенезе. М., «Наука», 1971, 223 с.
- Гуняди Б. К. Кислородные режимы организма в период второго детства. Автореф. канд. дис., Київ, 1970, 34 с.
- Жиронкин А. Г. Кислород. Физиологическое и токсическое действие. Л., «Наука», 1972, 172 с.
- Жиронкин А. Г., Панин А. Ф., Сорокин П. А. О приспособительных реакциях организма при дыхании кислородом под давлением от одной до трех атмосфер.—В сб.: Кислородный режим организма и его регулирование, Киев, 1966, с. 311—316.
- Колчинская А. З. Кислородные режимы организма ребенка и подростка, Київ, «Нaukova dumka», 1973, 320 с.
- Лаур Н. В. Особенности регулирования кислородных режимов организма раннего возраста при снижении P_{O_2} во вдыхаемом воздухе.—В кн.: 9 науч. конф. по возрастной морфол., физiol. и биохим., М., 1969, 2, № 2, с. 403—405.
- Лаур Н. В., Колчинская А. З. Дыхание и возраст.—В кн.: Возрастная физиология, Л., «Наука», 1975, с. 157—220.
- Макарова В. Г. К вопросу о перекрестной адаптации организма к гипероксии и гипоксии в онтогенезе.—Патол. физiol. и экспер. терапия, 1973, № 2, с. 50—54.
- Мищенко В. С. Изменение дыхания у подростков и юношеской под влиянием спортивной тренировки. Автореф. канд. дис. Київ, 1969, 24 с.

Age Peculiarities of Reactio...

- Руднев М. И. Возрастная характеристика гипоксии у детей и подростков, М., Серебровская Т. В. Особенности гипоксии у детей и подростков в 15-летнем возрасте при исследовании вентиляции легких.—Института физиологии им. И. П. Павлова, 1974, 1, с. 115—117.
- Середенко М. М. Механизмы гипоксии у детей и подростков в 15-летнем возрасте при исследовании вентиляции легких.—В сб.: Функциональные особенности газообмена у здоровых и больных детей. Физиология и патология газообмена у детей, канд. дис., Белая Церковь, 1975, 297 с.
- Baffles T. G., Parker D., et al. Hypoxia and hyperventilation in children. J. Pediatr. Surg., 1966, 60, 3, p. 67.
- Bouverot P., Flandrois J. Les réactions des artères dans la régulation de l'apport en oxygène. Arch. internat. pfarmacodynamie et physiologie, 1969, 176, 1, p. 38—55.
- Cross K. W. Respiratory and circulatory changes during hypoxia in the animal. Comp. Biochem. Physiol., 1966, 50, 3, p. 385—392.
- Cross K. W., Malcolm J. R. Respiratory and foetal animals.—J. Physiol., 1966, 186, 1, p. 101—112.
- Cross K. W., Oppen T. E. Effect of oxygen on the respiratory system of the newborn. Arch. internat. pfarmacodynamie et physiologie, 1969, 176, 1, p. 38—55.
- Cross B. A., Silver I. A. Effect of hypoxia on the respiratory organs.—Proc. Roy. Soc., London, 1966, 167, 923, p. 101—108.
- Dejours P. Chemoreflexes. In: Handbook of physiology, sect. 2, vol. 1, part 1, ed. by Dolezal V. The effect of hypoxia on man.—Physiol. bogema, 1965, 1, p. 101—108.
- Dripps R. D., Comroe J. H. Effect of hypoxia on the respiratory system of normal individuals. J. Appl. Physiol., 1966, 21, 2, p. 101—108.
- Lambertsen C. J. Effect of hypoxia on the respiratory system of the dog. J. Appl. Physiol., 1966, 21, 2, p. 101—108.
- Rigatto H., Brady J. P., et al. Effect of hypoxia on the respiratory system of the newborn. Pediatrics, 1975, 55, p. 67.

Відділ фізіології дихання
Інституту фізіології ім. О. С. Гаріса
АН УРСР, Київ

AGE PECULIARITIES OF THE RESPIRATORY SYSTEM IN HYPEROXIA

Lung (\dot{V}_E) and alveolar (\dot{V}_A) volumes and their ratios during inspiration and expiration in healthy children at the age of 10–11 years. The primary hyperoxic reaction is observed in the youngest children. The tendency to an increase in \dot{V}_E of adults and juveniles is observed in the youngest children. The physiological dead space is unchanged even in the youngest children. The gas exchange is unchanged even in the youngest children.

Hypoxic mixture inspired by healthy children at the age of 10–11 years. Later on \dot{V}_E , \dot{V}_A/\dot{V}_E and O_2 uptake in the youngest children against a reduced slightly.

негативну реакцію на гіпероксії з відчуттями диском, али посилення легеневої з більшенню частоти дихання відношення \dot{V}_A/\dot{V}_E , що в опублікованій роботі не відзначали первинного хільки у частині обслідування.

у дорослого і дитини, слід звінішнього дихання на за етапи: первинне збільшується у всіх досліджуваних навіть у недоношених новонароджених яких виявляється істотні зміни у тому, що приріст за дорослих і старших дітей, звати збільшений об'єм дихання здійснюється за рахунок залозистої вентиляції, тоді як у підліків, тому у них газообмін під час гіпероксії дещо зменшується. У аналізі літератури можна зустріти змінення функції дихання у відповідь на зміни оточуючої повітря, інші формуються в процесі розвитку середовища найкраще

в преобразування кислородного режиму організма і його регуляції. Ефект и способы повышения эффективности газопреферендума у животных и

функций дыхания и кровообращения на различных этапах индивидуального развития. С. 28 с.

змов регуляции дыхания в онтогенезе периода второго детства. Автореф.

лическое действие. Л., «Наука», 1966, № 3, с. 85—88.

испособительных реакциях организма на гипероксии. В сб.: «Физиология человека и подростка», Кийв, 1966, с. 311—316.

одних режимов организма раннего возраста. В кн.: 9 науч. конф. по физиологии человека и подростка, Кийв, «Наука», 1973, № 2, с. 403—405.

— В кн.: Возрастная физиология, гипероксии и гипоксии. В кн.: Гипероксия и гипоксия. Кийв, 1973, № 2, с. 50—54.

юношой под влиянием спортивной тренировки. В кн.: Физиология и терапия, 1973, № 2, с. 50—54.

14. Руднев М. И. Возрастные особенности адаптации организма к недостатку кислорода в окружающей среде.— В сб.: Функциональные и адаптационные возможности детей и подростков, М., 1974, 1, с. 109—110.
15. Серебровская Т. В. Об изменениях показателей внешнего дыхания у детей 10—15-летнего возраста при гипер- и гипоксии.— В сб.: X конференция молодых ученых Института физиологии АН УССР, тез. докл., Киев, «Наукова думка», 1976, с. 60.
16. Середенко М. М. Механизмы развития гипоксемии у детей и подростков 10—15-летнего возраста при острой гипоксии и возрастные особенности адаптации к ней.— В сб.: Функциональные и адаптационные возможности детей и подростков, М., 1974, 1, с. 115—117.
17. Середенко М. М., Лайер Н. В., Хвуль Г. М., Вишняк С. М. Зовнішнє дихання та газообмін у здорових новонароджених дітей в умовах дихання повітрям, збагаченим киснем.— Фізіол. журнал АН УРСР, 1975, 21, № 2, с. 207—214.
18. Чайковская Л. А. Возрастные особенности содержания гликогена, фосфорилазы и сукцинатдегидрогеназы в нейронах ядер продолговатого мозга кошек. Автореф. канд. дис., Белая Церковь, 1976, 26 с.
19. Шалков Н. А. Вопросы физиологии и патологии дыхания у детей. М., «Медгиз», 1957, 297 с.
20. Baffes T. G., Parker D., Anguston M. H. Effects of hyperbaric oxygen in anoxemia.— Surgery, 1966, 60, 3, p. 679—683.
21. Bouverot P., Flandrois R., Puccinelli R., Dejours P. Etude du rôle des chemorecepteurs arteriels dans la régulation de la respiration pulmonaire chez le chien éveillé.— Arch. internat. pharmacodun. et therap., 1965, 157, № 2, p. 253—271.
22. Cross K. W. Respiratory responses of the neonate to changes oxygen tension.— Oxygen in the animal Organisms. Sympos., London, 1964, 31, p. 569—572.
23. Cross K. W., Malcolm J. L. Evidence of carotid body and sinus activity in newborn and foetal animals.— J. Physiol. (London), 1952, 118, 10P—11P.
24. Cross K. W., Oppen T. E. The effect of inhalation of high and low concentrations of oxygen on the respiration of the premature infant.— J. Physiol. London, 1952, 117, N 1, p. 38—55.
25. Cross B. A., Silver I. A. Some factors affecting oxygen tension in brain and other organs.— Proc. Roy. Soc., 1962, 156, p. 483—490.
26. Dejours P. Chemoreflexes in breathing.— Physiol. Rev., 1962, 42, p. 335—348.
27. Doležal V. The effect of longlasting oxygen inhalation upon respiratory parameters in man.— Physiol. bohemosl., 1962, 11, N 2, 149—154.
28. Dripps R. D., Comroe J. H. The effect of the inhalation of high and low oxygen concentration on respiration, pulse rate, ballistocardiogram and arterial oxygen saturation of normal individuals.— Amer. J. Physiol., 1947, 149, N 2, p. 277—289.
29. Lambertsen C. J. Effect of oxygen at high partial pressure. In: Handbook of physiology respiration, Washington, 1965, 2, p. 1027—1042.
30. Rigatto H., Brady J. P., Torre Verduzco R. Chemoreceptor reflexes in preterm infants.— Pediatrics, 1975, 55, p. 604—613.

Відділ фізіології дихання
Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця
АН УРСР, Кіїв

Надійшла до редакції
10.III 1977 р.

T. V. Serebrovskaja
AGE PECULIARITIES OF REACTION OF HUMAN RESPIRATION
ON HYPEROXIC AND HYPOXIC GAS MIXTURES

Summary

Lung (\dot{V}_E) and alveolar (\dot{V}_A) ventilation, gas exchange are studied under normal conditions and during inspiration of gas mixtures with 40% and 14.5% O₂ in nitrogen. Healthy children at the age of 4-5, 8-9, 14-15 and adult people are investigated. The primary hyperoxic reaction is shown to be expressed by a decrease of \dot{V}_E in all age groups. The tendency to an increase in the youngest children reaction is observed. Later on \dot{V}_E of adults and juveniles returns to the initial level but it remains somewhat lower in the youngest children. The ratio \dot{V}_A/\dot{V}_E increases much more in children than in adults. The physiological dead space (V_D) decreases in children but increases in adults. Gas exchange is unchanged except the first minutes of hyperoxic period.

Hypoxic mixture inspiration causes a primary increase of \dot{V}_E in all age groups. Later on \dot{V}_E , \dot{V}_A/\dot{V}_E and O₂ uptake is higher than the initial level in the adults. In the youngest children against a background of invariable \dot{V}_E and \dot{V}_A the gas exchange reduced slightly.